

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

*Εκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Σ. Βουτυρά, Γ. Ν. Σακελλάκη, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Γ. Μ. Δαμιόπουλου, διευθύνοντος.

Η ΜΑΝΙΑ ΤΗΣ ΦΗΜΗΣ

Ἀφοῦ ἀτυχῶς παρωμοιώθη ὁ καθημερινὸς τύπος πρὸς κάτοπτρον, δεικνύον πιστῶς τὰ πρὸ αὐτοῦ τιθέμενα, οὐδόλως πταίει τοῦτο ἂν οἱ κατοπτριζόμενοι μορφαίωσιν ἢ ἀσχημονοῦσιν. Ἀλλ' οὐδὲ ὑφώθησαν ἔτι οἱ λοιποὶ μορφωτικοὶ κλάδοι εἰς τοιαύτην τελειότητα, ὥστε ν' ἀξιῶμεν ὅπως καὶ αἱ ἐφημερίδες ἴστανται πάντοτε εἰς τὴν ἰδεώδη περιωπὴν τοῦ αὐστηροῦ ἐλεγκτοῦ καὶ τοῦ πεφωτισμένου ἡγέτου τῆς κοινῆς γνώμης.

Ἰσως ἔλθῃ ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν, ἐκτελὼν κατὰ γράμμα τὴν ὑψηλὴν αὐτοῦ ἀποστολὴν ὁ τύπος, προηγηθῇ τῶν ἄλλων τῆς χώρας προόδων καὶ προλειάνῃ τὸ ἔδαφος αὐτῶν. Ἀλλ' ἐν τῷ παρόντι τόσην ἐξαιτείετ' αὐτοῦ ἐπίδρασιν τὸ περιβάλλον, ὥστε οὐδόλως ἄπορον ἂν ἀπὸ ἱατροῦ ἐκπίπτει ἐνίοτε εἰς θεράποντα, ὑπηρετοῦντα τὰς ἐρέξεις καὶ ὑποθάλλοντα σχεδὸν τὰς νόσους ἀκριβῶς ἐκεῖνας, ἃς κέλῃται νὰ ἱατρεύῃ.

Μία τῶν νόσων τούτων, λαβοῦσα μάλιστα ἐσχάτως κινδυνωδεστάτην ἐπίτασιν, εἶναι ἡ μανία τῆς φήμης. Μικροὶ καὶ μεγάλοι ἀπηνῶς ὑπ' αὐτῆς κατατρώχονται, εἴτε εἰς βρεφικὰς λύσεις αἰνιγμάτων ἐνδιατρίβοισιν, εἴτε σοβαροτάτας ἐκτελοῦσι λειτουργίας τῆς πολιτείας οἱ νοσοῦντες, ὑπὸ μιᾶς ἀσθέστου κατέχοντα δίψης, νὰ μὴ παρήρχετο ἡμέρα ἔστω, καθ' ἣν νι μὴ ἴδωσιν αὐτοὶ καὶ ὁ λοιπὸς κόσμος τὸ ἐνδοξὸν ὀνομά των ἐπαναλαμβάνομενον εὐφρόμως ὑπὸ τοῦ τύπου!

Οἰκτρὰν ἀληθῶς ὄψιν θὰ ἐπαρουσίαζεν ἡ χώρα ἡμῶν καὶ οἰκτρότερα διὰ τὴν παρασκευαζομένην γενεάν διδάγματα, ἂν ἡ ἐκτέλεσις τῶν στοιχειωδεστάτων καθηκόντων ἦτο πράγματι ἀνδραγαθία ἀξία ἀναγραφῆς καὶ ἀνὸ δημόσιος ἐπαινος ἦτο γέρας ἀνῆκον οὐχὶ εἰς τοὺς ἐκτελοῦντας μεγάλα καὶ παραδειγματικὰ ἔργα ἀρετῆς ἀλλ' εἰς τοὺς μὴ παραβάτας τῶν ἀπλουστάτων αὐτῶν ὑποχρεώσεων. Καὶ ὅμως οἱ πάσχοντες τὴν μανίαν τῆς φήμης, μὴ εὐρίσκοντες ἄλλα ἐδάφη ἐφ' ὧν νὰ στηρίξωσιν αὐτήν, παρουσιάζουσιν ὅσον τὸ δυνατόν συχνότερον ἑαυτοὺς δημοσίᾳ ὡς ἥρωας, διότι, δικασταὶ ὄντες, ἐπὶ παραδείγματι, εἶναι δίκαιοι διαχειρισταὶ ὄντες τοῦ ξένου χρήματος δὲν νοσφίζονται αὐτό· διδάσκαλοι ὄντες διδάσκουσιν· ὑπάλληλοι ὄντες μεταβαίνουν εἰς τὰ γραφεῖά των καὶ τὰ παρόμοια!

Κατὰ τῆς νόσου ταύτης μόνον ἀτυχῶς ὑπάρχει φάρμακον, τὸ φραγγέλιον. Μέχρις οὗ ὅμως, λυτρούμενος ὁ τύπος ἀπὸ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ περιβάλλοντος, ἐγείρει ἀπειλητικὸν τὸ φραγγέλιον τοῦτο, μόνῃ ἀπομένει τῇ λοιπῇ κοινωνίᾳ παρηγορία, ἡ πεποίθησις, ὅτι πᾶσαι αἱ περὶ τῶν φημομανῶν δημοσιεύσεις γράφονται ὑπ' αὐτῶν τῶν ἰδίων.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Τῇ Δ'. Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος.

(Ἰωάν. Κεφ. Δ' 5—44).

Κείμενον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας λεγομένην Σιχάρ, πλησίον τοῦ χωρίου ὃ ἔδωκεν Ἰακώβ Ἰωσήφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ· ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τοῦ Ἰακώβ. Ὁ οὖν Ἰησοῦς κεκοπιακὸς ἐκ τῆς ὁδοπορίας ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ, ὅρα ἦν ὡσεὶ ἕκτῃ. Ἐρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλήσαι ὕδωρ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Δός μοι πιεῖν· οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπελκνύθεισαν εἰς τὴν πόλιν, ἵνα τροφῆς ἀγοράσωσιν· λέγει οὖν αὐτῇ ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρεῖτις. Πῶς σὺ Ἰουδαῖος ὢν παρ' ἐμοῦ πιεῖν αἰτεῖς, οὐσης γυναικὸς Σαμαρείτιδος; οὐ γὰρ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρεῖταις. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· Εἰ ᾔδεις τὴν δωρεάν τοῦ Θεοῦ¹, καὶ τίς ἐστὶν ὃ λέγων σοι, Δός μοι πιεῖν, σὺ ἂν ἤτησας αὐτόν. Καὶ ἔδωκεν ἂν σοι ὕδωρ ζῶν. Λέγει αὐτῇ ἡ γυνὴ, Κύριε, οὔτε ἀντλήμα ἔχεις, καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶ βαθύ· πόθεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν; μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ, ὃς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ, καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιε, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· Πᾶς ὃ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου διψήσει πάλιν· ὃς δ' ἂν πίῃ ἐκ τοῦ ὕδατος οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ, γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου²· εἰς ζῶν αἰώνιον. Λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ, Κύριε, δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ, μηδὲ ἐρχομαι ἐνθάδε ἀντλεῖν. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Ὑπάγε, φώνησον τὸν ἄνδρα σου, καὶ ἐλθέ ἐνθάδε. Ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν· Οὐκ ἔχω ἄνδρα. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· καλῶς εἶπας, ὅτι ἄνδρα οὐκ ἔχω, πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες, καὶ νῦν ὃν ἔχεις, οὐκ ἐστὶ σου ἀνὴρ· τοῦτο ἀληθὲς εἶρηκας. Λέγει αὐτῇ ἡ γυνὴ, Κύριε, θεωρῶ ὅτι προφῆτης εἶ σὺ· οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τούτῳ τῷ ὄρει προσεκύνουσιν, καὶ ὑμεῖς λέγετε, ὅτι ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐστὶν ὁ τόπος, ὅπου δεῖ προσκυνεῖν. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Γυναί, πιστεύσον μοι, ὅτι ἔρχεται ὥρα, ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ οὔτε ἐν Ἱερουσαλὴμ προσκυνήσετε τῷ πατρὶ· ὑμεῖς προσκυνεῖτε ὃ οὐκ οἶδατε· ἡμεῖς προσκυνούμεν ὃ οἶδαμεν· ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐστίν· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνῶσι τῷ πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ· καὶ γὰρ ὁ πατὴρ τοιοῦτους ζητεῖ προσκυνούντας αὐτόν· πνεῦμα ὁ Θεός· καὶ τοὺς προσκυνούντας αὐτόν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν. Λέγει αὐτῇ ἡ γυνὴ, Οἶδα ὅτι Μεσσίας ἔρχεται (ὃ λεγόμενος Χριστός). ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάντα. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Εἰμὶ ἐγώ· ἀλλὰ σὺ οὐκ οἶδας. Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἦλθεν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐθαύμασαν ὅτι μετὰ γυναικὸς

σεν ὁ Σωτήρ, καὶ τὰς ὁποίας τοσοῦτον ἐξύμνησεν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Ἀχιλλέως ὁ πρῶτιστος καὶ μέγιστος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους διδάσκαλος, ὁ Ὅμηρος.

Ἀφοῦ δὲ τσαυτὰ καὶ τοιαῦτα ἀγαθὰ ἀπεργάζεται ἡ ἐλευθερία, ὅποια βλέπομεν σήμερον ἐν Κρήτῃ, καὶ ἀφοῦ αὕτη εἶναι σύμφωνος πρὸς τὴν διδασκαλίαν τοῦ Σωτήρος, φανερόν ἐστι οὐδεμίαν ποτὲ θυσιᾶν χρημάτων ἢ αἱμάτων πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὑπὸ τῶν εὐφρονούντων μεγάλη πρὸς κτῆσιν ἢ διαφύλαξιν αὐτῆς.

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

B'.

Πρὸς τῶν πάππων ἡμῶν, τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, τὴν δόξαν, μία μόνη δόξα δύναται νικηφόρος ν' ἀνταχθῇ. Ἡ τῶν πατέρων ἡμῶν τῶν Βυζαντινῶν. Ἄν ἐκεῖνοι ἔσωσαν τὸν τότε πεπολιτισμένον κόσμον, τὴν Ἑλλάδα τοῦτέστιν, ἀπὸ τῆς Μηδικῆς ἐπιδρομῆς, οὗτοι ἔσωσαν ὁλόκληρον τὴν Εὐρώπην καὶ ἀπὸ τῆς Περτικῆς κατακτήσεως καὶ ἀπὸ τοῦ Μωαμεθανικοῦ κατακυλισμοῦ. Ἀξιάφορον ἂν τὸ Βυζαντινὸν τόσα ἐποτασθῇ δηλητήρια ἀγνωμοσύνης. Ἀεράδαντος προφυλακῆ τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ τοῦ πολιτισμοῦ ἔσωζεν ἀμφοτέρους καὶ ὅτε ἀκόμη, προτάσσον τὰ στήθη κατὰ τῶν βαρβάρων, ἐτραυματίζετο ἀτίμως ἐπὶ τῶν νώτων ὑπ' ἐκείνων οὐς προήσπιζεν.

Ἡ ἄκρα Δύσις καὶ ἡ ἄκρα Ἀνατολή συνητηθήσαν τὸ πρῶτον ἐν Βυζαντίῳ. Ἐπτά μετὰ Χριστὸν αἰῶνας οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας Δαυοῦρτου καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν βασιλέων τῆς Ἰνδικῆς συνήρχοντο πρὸς τὸν θρόνον τοῦ Ἡρακλείου, ἵνα ὑποδύλλοντες τὰ σέβη τῶν ἡγεμόνων τῶν, συγχαρῶσι τὸν νικητὴν τῶν Περσῶν ἐπὶ τῇ ἐξ αὐτῶν σωτηρίᾳ Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως.

Ἡμισυν αἰῶνα μετὰ τοῦτο Κωνσταντῖνος ὁ Πωγωνάτος ὁ βασιλεὺς ἡμῶν, ἐγένετο ὁ ἥρως παρομοίας πανευρωπαϊκῆς διαδηλώσεως καὶ τιμῆς. Πρέσβεις ἀπανταχόθεν τῆς Δύσεως ἤρχοντο εἰς τὴν βασιλεύουσάν ἵνα κομίσωσιν αὐτῷ δῶρα ἐπὶ τῇ κατὰ τῶν Ἀραβῶν νίκῃ καὶ νὰ ἐπικαλεσθῶσι τὴν εὐνοίαν τοῦ βασιλέως τοῦ Βυζαντίου ἐπὶ τοὺς ὑψηλοὺς αὐτῶν ἐντολεῖς.

Καὶ μετὰ ἡμισυν πάλιν αἰῶνα, ὅτε Λέων ὁ Γ. κατενίκα τοὺς Ἀραβὰς καὶ ἐκόσμηε τὴν ἱστορίαν ἡμῶν διὰ τῆς τρίτης, ἐντὸς μιᾶς ἑκατονταετηρίδος, σωτηρίας τῆς Εὐρώπης, οἱ ἡγεμόνες τῆς Δύσεως ὡς βρῦτιμον δῶρον ἀπεδέχοντο τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, ἀποτελλομένην ὑπὸ τοῦ πάπα Γρηγορίου τοῦ Β'. ὡς νικητοῦ καὶ σωτῆρος Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως.

Τοιαύτας ἡμέρας δόξης περιέχουσι πολλὰς οἱ αἰῶνες; Καὶ οἱ αἰῶνες τῆς ἱστορίας τῶν πάππων, περιέχουσι πλεονέτερας τῆς τῶν πατέρων, ὥστε νὰ ὑποτιμῶμεν τούτους χάριν ἐκείνων;

Ὁ ζείννητος Παπαρρηγόπουλος, προκειμένου περὶ τῶν βασιλέων ἡμῶν τῆς Μακεδονικῆς δυναστείας, λέγει, ὅτι τοσοῦτον τρόπον ἐνέπνεον εἰς τοὺς Βουλγάρους, ὥστε οὗτοι ἐπὶ Βασιλείου τοῦ Β', καίτοι ἡγωνίζοντο πεισματωδῶς ὑπὲρ τῆς αὐτονομίας τῶν, ἅμα ἔβλεπον ἐπιφανόμενον τὸν Αὐτοκράτορα: Φύγετε, ὁ Βασιλεὺς! ἀνεβῶν καὶ ἔρευγον προτροπάζον. Ἐξ ἄλλου οἱ Ἀρμένιοι ἐβεβαίουν ὅτι ἐλαύνει ὡς αἰετὸς καὶ ὅτι ὁ κρότος τῶν ὀπλῶν του κλονεῖ τὴν οἰκουμένην. Ἀλλὰ οἱ Βούλγαροι καὶ οἱ Ἀρμένιοι ἐκεῖνοι, ἦσαν αὐτόπται μάρτυρες τῆς ἰσχύος τῶν βασιλέων ἡμῶν. Δὲν ἦσαν ἀναγνώ-

σταὶ ἢ μεταφρασταὶ τῶν μεταγενεστέρων ψευδοϊστορικῶν τῆς Δύσεως...

Ἐὰν ὑπάρχῃ λέξις, τὴν ὅποιαν μετ' ἀποστροφῆς καὶ φρίκης ὀφείλει νὰ προσφέρῃ πᾶς Ἕλλην, βεβαίως ἡ λέξις αὕτη εἶναι τὸ ὄνομα τῶν Σταυροφόρων. Καὶ ἐὰν ὑπάρχῃ βλασφημία κατὰ τοῦ θεοῦ ὀνόματος, τὴν ὅποιαν μετὰ τῆς μεγαλητέρας ἀναιδεΐας ἐπρόφερε ποτὲ στόμα ἀνθρώπου, βεβαίως αὕτη ἦτο τὸ σύμβολον τῶν σταυροφόρων: ὁ Θεὸς τὸ θέλει.

Ἦτο ποτὲ δυνατόν ὁ Θεὸς νὰ θέλῃ τὴν ἐξόντωσιν τῶν προμάχων τῆς θείας του πίστεως, τῶν πατέρων ἡμῶν, καθ' ὧν, ὑπὸ ψευδὲς πρόσχημα ἐξεστράτευον οἱ σταυροφόροι; Ἦτο ποτὲ δυνατόν νὰ ἐυλόγησιν τοὺς μετὰ χειρὶ ζομένους τὸν σταυρὸν ὡς ἀντικλείδιον ἀναισχύντου κλοπῆς; Καὶ ἦτο τέλος δυνατόν τὸ φῶς τῆς ἀληθείας νὰ μὴ ἐκχυθῇ μίαν ἡμέραν ἐπὶ τοῦ σκότους, ὅπερ ἐπεχείρησαν νὰ συσσωρεύσωσιν ἐπὶ τῆς ἱστορίας τῶν πατέρων ἡμῶν οἱ μετὰ τὰ καθ' ἡμῶν ἐγκλήματα προσπαθήσαντες, ὡς ἐκ περισσοῦ, νὰ παρουσιάσωσιν τὰ θύματα ὡς ἐνόχους.

Δὲν ἐνθυλούμεθα τίς εἶπεν ὅτι οἱ σταυροφόροι ὁμοιάζον πρὸς ἀνθρώπους σπεύδοντας εἰς ξένην πυρπολουμένην οἰκίαν οὐχὶ ἵνα δώσωσι χεῖρα βοηθείας, ἀλλ' ἵνα διαρπάσωσι τὰ ἐν αὐτῇ. Πόσον δικαιότερος θὰ ἦτο ὁ εἰπὼν ταῦτα, ἂν προσέθετεν ὅτι οἱ αὐτόκλητοι ἐκεῖνοι σωτῆρες, ἐφωράθησαν θέτοντες ἰδιοχείρως τὸ πῦρ εἰς τὴν οἰκίαν οὐχὶ ξένου τινὸς ἀλλ' αὐτοῦ τοῦ εὐεργέτου τῶν;

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Δωρεὰ ὑπὲρ τῶν «Πατριῶν»

Ὁ ἱερολ. ἱεροκλῆου Μαγνησίας κ. Γερμανὸς Μαυροματήης ἀπέστειλεν ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεως τῶν «Πατριῶν» δωρεὰν ἐκ δο. δέκα.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐξαντληθέντος τοῦ φύλλου μετοχομεριδίων τῶν ἀνωνύμων μετοχῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος προσκαλοῦνται οἱ κάτοχοι αὐτῶν ἵνα ἀπὸ τῆς 1 Μαΐου ἐ. ἔ. ζητήσωσι καὶ λάβωσι νέον φύλλον περιλαμβάνον τὰ ἀπὸ τῆς Α' ἑξαμηνίας 1903 μέχρι τῆς Β' ἑξαμηνίας 1912 μετοχομερίδια ἐπὶ ἀποδόσει τοῦ στελέχους τοῦ ἐξαντληθέντος φύλλου μετοχομεριδίων καὶ ἐπὶ προσχωγῇ τοῦ τίτλου τῆς μετοχῆς.

Τὰ νέα φύλλα μετοχομεριδίων οἱ κάτοχοι ἀνωνύμων μετοχῶν δύνανται νὰ ζητήσωσι:

Ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι (Ταμεῖον Τίτλων, Ἀριθμὸν θυρίδων 36—37).

Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι παρὰ τοῖς ὑποκαταστήμασι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ παρὰ τοῖς ὑποκαταστήμασι τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Λονδίνῳ παρὰ τοῖς κ. κ. N. M. Rothschild et Fils, ἐν Βιέννῃ παρὰ τῇ Wiener Bank Verein, ἐν Κων. πόλει παρὰ τῷ κ. Α. Ζερβῇ, ἐν Βουκουρεστίῳ παρὰ τῷ κ. N. Χρυσοβελώνῃ, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ (Αἰγύπτου) παρὰ τῇ Banque Imp. Ottomane, ἐν Τερνέιτῃ παρὰ τῇ Succursale de la Société F.F.R. priv Autrichien de Crédit pour le commerce de l'industrie, ἐν Κρήτῃ παρὰ τοῖς Καταστήμασι Τραπεζῆς Κρήτης.

Οἱ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ κάτοχοι ἀνωνύμων μετοχῶν δὲ, νῦνται ἐπίσης νὰ ἀποταθῶσι πρὸς τὰ καταστήματα δι' ὧν συνήθως λαμβάνουσι τὸ μέρισμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἀπριλίου 1903

Ὁ Διοικητὴς
Σ. Στρέϊτ